

SockenMagazinet

Informationsblad för dig med anknytning till Ramkvillabygden

Nr 194

maj 2016

Valborgsmässoafton

Traditionsenligt är det valborgsprogram i gymnastikhallen i Ramkvilla under Valborgsmässoafton. För underhållningen står gruppen Tre herrar som spelar och sjunger samt Trollkarlen Fredrik. Programmet startar 19.00 och biljetter köps hos Putte. Kl 21.30 startar elden. Av hänsyn till djur och natur skjuts det i år inga fyrverkerier. Om vädret tillåter kommer 75 nedbrytningsbara lyktor att släppas mot skyn. Detta med anledning av Örjansklubbens 75 års firande.

Med anledning av 75 års-firandet har Örjansklubben tagit fram nya träningsoveraller samt en väska som finns till försäljning. Kläderna finns att se och prova under valborgsmässofirandet i gymnastikhallen den 30 april kl 18.30- 21.00. Kläderna finns även i klubbstugan, lilla röda tegelstugan vid ån, söndagen den 8 maj mellan kl 18-19.

Jimmi Olsson, ordförande
Örjansklubben

Musikgudstjänst

”Som ett spännande paket”

Bäckaby kyrka 1/5 kl.16

Gloriakören medverkar.

Svenska kyrkan Lannaskede församling.

Francesca Åström

Pilgrimsvandring

Nu är det vår och Guds vackra natur tar fram sina finaste kläder. Kom med ut och upplev den fantastiska fågelsången, skogens dofter och sjöns glittrande vattenyta samtidigt som

tankarna fylls av tacksamhet över skapelsens under.

Vi samlas vid Nygårdskyrkan torsdagen den 5 maj (Kristi Himmelfärdsdag) kl. 10.00.

Sen vandrar vi genom samhället på Hallsnäs vägen och viker in på Sjövägen. Sträckan är knappt 5 km, men kommer att ta ett par timmar då vi stannar upp vid olika stationer på vägen där vi funderar över ett bibelord.

Ta med fika för en rast vid Örkens strand.

Vägen är barnvagnsvänlig och man kan gå i sitt eget tempo. Vid Sjövägens slut kan man välja att bli skjutsad med bil eller gå tillbaka utmed Hörjesåsvägen.

Alla som vill är välkomna med!
Välkomna önskar Nygårdskyrkan.
Vid frågor kontakta Elisabeth 073-0770968

Solbergaruset

Alla hälsas välkomna att gå, jogga eller springa Solbergaruset i kuperad vacker vårterräng, 4 km eller 6 km.

Måndagen den 23 maj klockan 19.00 är det samling vid Sockenstugan. Registrering senast 18.45.

Pris 120 kr/vuxen, barn 7-13 år 60 kr, betalas kontant eller via swish vid registreringen.

Picknicktallrik ingår, vid fint väder äter vi ute efter loppet så ta med sittunderlag, annars inomhus.

NYHET Miniruset – barn upp till 6 år springer en kort bana kring Sockenstugan/kyrkan. Start kl. 18.15, registrering senast 18.00. Pris 20 kr.

Deltagarpris från Salong Hårfager lottas ut till någon av fullprisdeltagarna och vinnarna i de olika klasserna kommer att belönas, priser även till barnen.

Anmälan senast 19/5 Ing-Marie Albinsson 076-165 79 79 Det går att anmäla sig senare, men då ingår ingen mat och priserna är desamma!
Arrangör: Sockenstugans friskvårdsgrupp

Musik i försommarkväll

Svenska kyrkan Lannaskede församling bjuder in till musikgudstjänst i Ramkvilla kyrka 5/6 kl.18.

Medverkande är Optimistkören & Lannaskede kyrkokör samt Solister & Instrumentalister. Sören Johansson, andakt.

I samband med gudstjänsten avtackas kantor Francesca Åström.

Internationella gruppen serverar kaffe i Kyrkparken
Välkomna!

Bäckaby sommarservering

Sommaren närmar sig och vi på Bäckaby sommarservering vill hälsa dig välkommen till ännu en säsong fylld av kaffe, hembakta bullar och mycket mer. Vi ställer fram kakfaten första

gången den 4/6 och stänger portarna den 21/8. Fiket har öppet 14,00-20,00 alla dagar med reservation för den 4/6 (marknadsdagen) samt den 24/6 (midsommarafton), dessa två dagar är öppettiderna 12,00-18,00. Hoppas du ser fram emot en härlig fikasommar lika mycket som vi gör!

Varma sommarhälsningar Emma och Maja med personal.

3 Tack

Tack till Jimmi Olsson som ordnade en trevlig matlagningskväll för de större ungdomarna i Vi Unga i april. Ett tack även till Lammes Potatis och Puttes Lanthandel som sponsrade med råvaror!

Barnskrik från Klocksjövallen!

Räkna in det som ett av de säkrare vårtecknen i flera år framöver. Framtidsutsikterna är ljusa när Örjansklubben i år är representerade med lag i två olika pojklagsserier. Den ena för 10-åringar och den andra för 11-åringar – båda 7-mannalag.

Seriespelet drar igång redan den 24/4 kl. 11.00 med hemmamatch för 11-årslaget mot Bäckseda. Håll utkik i kalendern i detta blad under året! Där ser ni när matcherna för våra ungdomslag går av stapeln. Väl mött på Klocksjövallen!

Välkomna!
/Ledarna (Mikael, Johan och Ulf)

En städdag i april

Vi hade för mycket kläder på oss, märkte vi, när solen tittade fram och eldarna började värma oss.

Ett 25-tal personer träffades lördagen den nionde april för att röja, rensa, räfsa, såga och elda på öarna vid bron och på det område som använts för upplag i våras.

Gamla och nya Ramkvillabor jobbade tillsammans och resultatet blev mycket bra. Såväl röjningssåg, traktor och räfsor kom till användning och ju

flera grenar som togs bort ju flera vitsippor och vårlökar blev synliga.

I halvtid serverades vi kaffe och smörgåsar i Klubbstugan och tittade ut över den fina "sky line" som skymtade bakom de röjda och rensade öarna.

Hembygdsföreningen

Lörda i Hörda

Pricka redan nu in Lörda i Hörda den 30 juli! Bland annat kommer Sixten Lakes jättesextett från Uppsala. Mer information kommer längre fram!

Hälsar fam Niklasson

Vänfamilj

Inbjudan till Församlingshemmet för träff kring intresse av att bli vänfamilj hade gått ut via Facebook och SockenMagazinets aprilnummer. Denna inbjudan hade hörsammats av 12-13 familjer som hade tankar och idéer kring förslaget. Dessa bollades vidare till personalen på HVB Dalbo för förankring och vidareutveckling. En vänfamilj kan förutom att erbjuda just vänskap innebära läxhjälp, språkträning, fikastunder, promenader, bio-besök och cykelturer.

Anna Maria, Caroline och Kerstin

Kents industriservice

Hördegårds trä hade, som skrevs i aprilnumret av SockenMagazinet, en pampig och välbesökt invigning av den nya sågen i oktober 1991. Den såg som inte behövdes längre monterades ner i Ramkvilla av fyra letter och mej, berättar Kent Sjöstrand.

Kent berättar vidare att sågen såldes till ett företag i Lettland och monterades upp nordost om Riga och att det tog cirka två år innan arbetet var färdigt.

Sedan många år tillbaka bor Kent med hustru Ann-Britt i Nygård. På gårdsplanen har han uppfört en verkstadsbyggnad i vilken det finns reservdelar till mångt och mycket.

Under samtalets gång framkommer att Kent numera är ålderspensionär men att han inte pensionerat sig. Med glimten i ögat berättar Kent att de som tidigare fick vänta på kvällarna på att få arbeten åtgärdade numera får besök under dagtid. Naturligtvis väljer jag hur mycket jag vill arbeta numera men känner fortfarande stor glädje i mitt jobb. Det känns roligt, betydelsefullt och viktigt att känna att jag gör nytta. Jag känner mej välkommen varthän jag kommer. Det beror naturligtvis på att man ringer till mej, när problem har uppstått, säger Kent med glimten i ögat. Många roliga minnen har jag naturligtvis, fortsätter Kent, och låter mej ta del av historien om kattungen som följde med i bilen från Böksholm.

På min fråga huruvida kroppen tagit stryk efter år av lyft och tunga jobb, svarar Kent att vänsteraxeln är uppslitet vilket naturligtvis begränsar rörligheten i den delen av kroppen. När det är dags att avsluta vårt samtal kommer Kent in på markservicen han har haft på hemmaplan under alla år.

Ja, så här är det, säger Kent: min hustru Ann-Britt, hon har servat mej med kläder och mat, hon har sett till att barnen haft det bra och hon har fortfarande huvudansvaret på hemmaplan. Hon har dessutom varit anställd av mej och skött kontorsarbetet. Utan henne hade det inte fungerat!

Samtalare: Kerstin F.

En resa för livet

Vi trodde nog aldrig att den här resan skulle bli av om vi ska vara ärliga. Tanzania känns så långt borta och speciellt när vi skulle resa själva, men allt gick jättebra och detta är en resa som vi aldrig kommer glömma. Vi fick bo hos Reines och Anita Rydell vilket kändes som mitt ute i ingenstans, till och med om man jämför med Högarör och Åslatorp. Vi har verkligen fått uppleva allt ifrån glädje och skratt till tårar och känslan av hopplöshet. Vi saknade Sverige lite, men absolut inte kylan! Det var väldigt konstigt att efter tre veckor utav klänningar och

sandaler behöva ta på sig jacka och till och med halsduk. Samtidigt så var det väldigt skönt att få träffa familjen och vännerna igen. Våra föräldrar var självklart väldigt oroliga över att släppa iväg sina tonårstjejer till Afrika men även de insåg vilken otrolig chans det är att få åka iväg och få se något annat än Sveriges kultur och levnadsätt. Våra föräldrar var övertygade om att vi skulle uppskatta det vi redan har mycket mer, vilket de hade rätt i.

När Kerstin bad oss att skriva lite om vår resa så var det jättesvårt att välja ut vilka händelser vi skulle berätta om. Men vi har tagit några som vi tror inspirerar fler att resa till Afrika eftersom kontinenten har så mycket upplevelser att erbjuda.

Det första vi möttes av efter flygplatsen i Tanzania, var en helt annan kultur än den vi var vana vid. Bilarna körde på fel sida av vägen, bilbälte var bara ett krav i framsätet och bagaget fylldes med människor istället för saker. Utmed vägarna kunde vi se ännu en stor skillnad från Småland, djuren gick fria och vaktades istället utav sina ägare. Vad vi kunde se så var det oftast barnen som fick stanna hemma och hjälpa till med detta istället för att få en riktig utbildning. Här går man till kyrkan för att det är fest och det blir en paus från vardagens hårda arbete. Det märktes verkligen att Anita och Reines har hjälpt många människor att fylla sina hjärtan med den helige ande. I kyrkan vi gick till stod man verkligen inte still och sjöng lite tyst för sig själv, utan man uttryckte sin kärlek till Gud med stark sång och mäktig dans. Som de turister vi var så passade vi på att köpa lite tyger och typiska afrikanska prydnader. Eftersom vi har bott ute i en by så har vi träffat alla människor på ett helt annat sätt.

En utav de saker som vi blev helt mållösa av var när vi fick följa med på en send off, alltså en fest för kvinnan innan hon gifter sig och flyttar ihop med sin man. Där var musiken så hög att vissa av oss var tvungna att ha öronproppar. Det var inte som i Sve-

rige där de närmaste släktingarna sitter närmst utan vi som aldrig hade träffat bruden fick sitta på andra raden. Det var bruden och hennes bästa kompis som stod i centrum. Det var de som skar tårtan och den helstekta geten som senare togs in på scenen. För att visa respekt skulle bruden gå på knä och dela ut maten till de olika familjemedlemmarna vilket vi kände var väldigt konstigt eftersom vi visar respekt på andra sätt. Brudens föräldrar blev insvepta i olika filter och tyger som en lite tröst eftersom de nu förlorade en dotter. En utav de saker som vi nu i efterhand skrattar åt var när bruden delade ut de olika tårtorna till sin familj och makens familj samt sina syskon, sen sa de att pastorn från hennes kyrka, alltså Reines skulle få nästa tårta. Då fick hela vårt sällskap dansa fram, så fort någon rörde sig i lokalen så dansade de, och sen ta emot tårtan. Sedan skulle man då dansa där framme på scenen med tårtan över huvudet. Hela kvällen var verkligen något nytt men det var otroligt roligt! Innan vi åkte så visste vi redan att safari var ett måste. Vi åkte till två olika parker där vi fick uppleva allt annat än älgar och vildsvin. Ngorongoro-kratern är en vulkan som inte har varit aktiv på ungefär två miljoner år. Där har naturen fått härja fritt vilket har lett till öppna landskap blandat med mindre skogar och sjöar där vi som turister kunde se flodhästar från kanten. För att ta oss ner i den 610 meter djupa kratern så var vi tvungna att åka på de hissnande serpentinvägarerna ner för sluttningarna som omger kratern. Trots dessa så är djuren fria att röra sig fritt in och ut ur parken. I den här parken fanns lejon! Vi fick se dem på väldigt nära håll och de gick precis vid bilen. Det är sån stor skillnad på dessa lejon som verkligen är fria och på lejonen hemma i Sverige som har fråntagits sitt naturliga beteende. Vi fick se på när lejonen skulle jaga, hur de valde ut ett byte och jobbade tillsammans. Elefanterna kom ruggigt nära när vi helt plötsligt stötte på dem utmed den krokiga vägen i Lake Manyara. Dessa djur var ännu mer magnifika än vad vi hade kunnat föreställa oss. Trots att vi var

helt extatiska över att elefanterna hade kommit så nära så var de helt lugna och bra fortsatte att äta. Här var även första gången vi stötte i hop med "zero-brainz" alltså "ingen hjärna" som guiden kallade vårtsvinen, vi sa pumba. Självklart fick vi även se många andra djur som zebra, giraffer, gnuer och noshörning (på avstånd). Vi kunde inte ha varit mer nöjda över safarin och det är så roligt att få uppleva allt dethär med sin bästa vän.

De flesta av oss i Ramkvilla vet säkert lite om Kokirie school eftersom den i många år tillbaka har varit Ramkvilla skolas vänskola. När vi kom dit så möttes vi av barn med så mycket glädje och som var väldigt nyfikna på hur livet i Sverige är. Vi fick dela ut teckningar från barnen på Ramkvilla skola och alla klasserna på Kokirie målade varsin teckning. Vi hade även med oss lite leksaker och klistermärken som var väldigt uppskattade. Det är så roligt att se att här betyder något så enkelt så mycket, medan hemma i Sverige så vill vi bara ha mer och mer. Vi stannade även under lunchen och då serverades ugali (majsgröt), bönor och en sorts sås. Vi kollade på varandra och insåg att vi borde nog inte klaga på skolmaten hemma något mer. Behoven på skolan är stora och de är i behov av ekonomisk hjälp. I våra plånböcker behöver det inte märkas mycket men som barnen i Kokirie upprepade varje gång vi kom in i ett klassrum "Education is the key to life" alltså "Utbildning är nyckeln till livet". Om du känner att du vill vara med och bidra till Reines och Anitas fantastiska arbete med kokirie school och även andra projekt så kan du bidra med valfri summa på deras bankkonto: (Anita Rydell) 8150-5 983 653 344-9 Swedbank.

Vi känner verkligen att gjorde rätt i att åka, man lever ju bara en gång så man måste ta varje chans man får.

Emma Blad och Maja Sandell